

ČESKÁ REPUBLIKA

R O Z S U D E K

J M Ě N E M R E P U B L I K Y

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Martina Jakuba Bruse a Faisala Husseiného v právní věci žalobkyně: **Ing. H. D.**, zastoupena advokátem Mgr. Janem Dobrým, BA (Hons), Jungmannova 745/24, Praha 1, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, Žerotínovo náměstí 449/3, Brno, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) CETIN, a. s.**, Českomoravská 2510/19, Praha 9, **II) EG.D, a. s.**, Lidická 1873/36, Brno, **III) T. B.**, zastoupen advokátkou Mgr. Pavlou Nečasovou, Bohunická 1335/50, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 1. 2021, čj. JMK 4681/2021, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 24. 10. 2022, čj. 30 A 44/2021-117,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Osoby zúčastněné na řízení **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] V této věci NSS řeší nesouhlas vlastnice sousedního pozemku s umístěním a povolením stavby, a to zejména z pohledu šířky účelové komunikace sloužící k přístupu ke stavbě.

1. Popis věci

[2] Městský úřad Vyškov (stavební úřad) na základě žádosti T. B. (stavebník) rozhodnutím ze dne 18. 8. 2020, čj. MV 78116/2020, umístil stavbu *Rodinný dům R.-P., R.* na pozemku parc. č. XA a přípojku a sjezd na pozemku parc. č. XB, vše v katastrálním území R.. Současně stavební úřad vydal stavební povolení pro stavbu jednopodlažního rodinného domu (nepodsklepeného, s využitým podkrovím, s jednou bytovou jednotkou).

[3] Žalobkyně vlastní pozemky, které bezprostředně sousedí s pozemkem stavebníka, na němž byla stavba umístěna. Proti rozhodnutí stavebního úřadu podala odvolání, které žalovaný zamítl.

[4] Proti rozhodnutí žalovaného se žalobkyně bránila žalobou, již ovšem krajský soud zamítl.

2. Kasační řízení

Kasační stížnost

[5] Žalobkyně (stěžovatelka) napadla rozsudek krajského soudu kasační stížností. Navrhla, aby NSS zrušil rozsudek krajského soudu i rozhodnutí žalovaného a stavebního úřadu.

[6] Stěžovatelka namítla, že se brání proti výrazně negativnímu zásahu do svých práv vyplývajícím z nedodržování vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, pokud jde o šířku pozemní komunikace vedoucí ke stavbě. Tato komunikace je obousměrná a stěžovatelka ji využívá v obou směrech, častěji ve směru od Brna, kde má trvalé bydliště. V tomto směru jízdy se stavba nachází před stěžovatelčinou nemovitostí. Stěžovatelka proto odmítla závěr krajského soudu, že nemohla být dotčena na svých právech, neboť komunikace je užší než 2,5 m až v úseku za jejími pozemky. Tento závěr zároveň označila za překvapivý, neboť se poprvé objevil až v napadeném rozsudku. Dodala, že krajský soud k této otázce neprováděl žádné dokazování, byť ve správním řízení nebyla nijak řešena. K dotčení svých práv odkázala na usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 29. 5. 2019, čj. 2 As 187/2017-264.

[7] Podle stěžovatelky nebylo sporu o nedostatečnosti šířky komunikace mezi jejím jihovýchodním koncem a stavbou (směr od Brna), proto Ing. Slabák ve svém vyjádření hodnotil jen část mezi stavbou a severozápadním koncem této komunikace. Na rozdíl od dokumentace Ing. Jurůje, ze které vycházel žalovaný a krajský soud, posuzoval Ing. Slabák vlastnosti komunikace právě z hlediska § 20 odst. 7 vyhlášky č. 501/2006 Sb. Stěžovatelka nesouhlasila s tím, jak šířku komunikace hodnotil krajský soud. Zdůraznila, že jde o odbornou otázku, a proto měl krajský soud postupovat podle § 127 o. s. ř. nebo provést ohledání na místě. Podle stěžovatelky se nikdo nepokusil odstranit pochybnosti o vyjádření Ing. Slabáka ani vysvětlit rozdíly oproti dokumentaci Ing. Jurůje, kterou si krajský soud i žalovaný nepřezkoumatelným způsobem vybrali. K tomu stěžovatelka odkázala na rozsudek NSS ze dne 1. 7. 2010, čj. 7 Afs 50/2010-60.

[8] Stěžovatelka nesouhlasila ani se závěry krajského soudu stran šířky veřejného prostranství, které rovněž pokládala za překvapivé. Namítla, že není zřejmé, zda podle krajského soudu postačí, že bude šířka veřejného prostranství 8 m splněna jen před pozemkem stavebníka, zatímco v dalších úsecích nikoli. Trvala na tom, že při šířce komunikace 2,5 m může být podmínka šířky veřejného prostranství 8 m splněna jen tehdy, pokud podél celé komunikace existuje pruh veřejného prostranství široký alespoň 5,5 m. To splněno není. Zdůraznila, že smysl a účel veřejného prostranství nemůže být splněn parkovištěm stavebníka, které nebude plnit žádný veřejně prospěšný účel. K tomu odkázala na rozsudek NS ze dne 27. 10. 2021, sp. zn. 22 Cdo 2442/2021.

pokračování

Vyjádření žalovaného a stavebníka

[9] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

[10] Stavebník se ztotožnil se závěry krajského soudu. Stěžovatelčinu argumentaci týkající se nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku označil za účelovou. Odmítl, že by závěry krajského soudu byly překvapivé. Konstatoval, že stavba již stojí a obavy stěžovatelky se ukázaly jako liché. Zdůraznil, že nelze klást k jeho tíži, že ke stavbě je možné přijet z více směrů. Podle stavebníka se § 22 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb. na daný případ nevztahuje. Nesouhlasil s tím, že by obecné vyjádření Ing. Slabáka bylo rovnocenné s dokumentací zpracovanou Ing. Jurůjem.

3. Hodnocení věci

[11] Kasační stížnost není důvodná.

[12] NSS neshledal namítanou nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku. Krajský soud dostatečně a přesvědčivě odůvodnil, proč vycházel z dokumentace skutečného stavu komunikace na parc. č. XB vypracované v lednu 2020 Ing. Jaroslavem Jurůjem, úředně oprávněným zeměměřickým inženýrem. Krajský soud porovnal tuto dokumentaci s vyjádřením Ing. Františka Slabáka ze dne 18. 9. 2019. Konstatoval, že Ing. Slabák dodal jednu listinu bez rozlišení šířky komunikace v jednotlivých místech a bez dat získaných v procesu měření, zatímco Ing. Jurůj předložil technickou zprávu, seznam souřadnic a výšek bodů a tři grafické listy detailně zobrazující šířku komunikace. Krajský soud upozornil také na to, že dokumentace Ing. Jurůje je novější než vyjádření Ing. Slabáka, jehož objektivitu snižuje fakt, že se Ing. Slabák v dané věci angažoval jako zástupce stěžovatelky. Měření Ing. Jurůje je navíc podle sdělení odboru dopravy Městského úřadu Vyškov ze dne 10. 3. 2020 v souladu se skutečným stavem. Z uvedeného je zjevné, že krajský soud přezkoumatelně odůvodnil, proč se přiklonil ke zjištění plynoucím z dokumentace Ing. Jurůje, nikoli z vyjádření Ing. Slabáka. Podobné argumenty předložil ve svém rozhodnutí i žalovaný. NSS proto uzavírá, že ani napadený rozsudek, ani rozhodnutí žalovaného z tohoto pohledu netrpí namítanou nepřezkoumatelností.

[13] S uvedenými věcnými závěry krajského soudu se NSS ztotožňuje. Vyjádření Ing. Slabáka je skutečně jen obecné, neobsahuje žádné informace o průběhu měření, jen jeho výsledek: šířka vozovky je proměnlivá od min. 2,26 m do max. 2,81 m. Neuvádí přitom, v jakých místech byly zmíněné hodnoty změřeny. Naopak, dokumentace Ing. Jurůje je velmi podrobná a obsahuje grafické listy s naměřenými hodnotami šířky komunikace. Za zmínku stojí také skutečnost, že tuto dokumentaci si objednala obec Račice – Pístovice, nikoli stavebník. Lze proto předpokládat její vyšší objektivitu oproti vyjádření Ing. Slabáka, který stěžovatelku po část stavebního řízení zastupoval. Soulad dokumentace Ing. Jurůje se skutečným stavem pak potvrdil i odbor dopravy Městského úřadu Vyškov. K tvrzení stěžovatelky, že na rozdíl od Ing. Jurůje posuzoval Ing. Slabák vlastnosti komunikace z hlediska § 20 odst. 7 vyhlášky č. 501/2006 Sb., NSS podotýká, že žádný ze zmíněných dokumentů neobsahuje odkaz na danou vyhlášku a z dokumentace Ing. Jurůje vyplývá dostatek údajů pro zhodnocení, zda byly požadavky vyhlášky splněny.

[14] NSS souhlasí se stavebníkem, že vyjádření Ing. Slabáka není z hlediska podrobnosti a přesvědčivosti rovnocenné s dokumentací Ing. Jurůje. Stěžovatelkou zmíněný rozsudek

NSS ze dne 1. 7. 2010, čj. 7 Afs 50/2010-60, č. 2138/2010 Sb. NSS, upozorňující na nutnost odstranit vzájemné rozpory a nesrovnalosti rovnocenných znaleckých posudků, proto není pro nyní řešenou věc přílehlavý.

[15] Za situace, kdy správní spis obsahuje dokumentaci Ing. Jurůje, vyjádření Ing. Slabáka i sdělení odboru dopravy Městského úřadu Vyškov ze dne 10. 3. 2020, nebylo podle NSS třeba provádět v řízení před krajským soudem jakékoli dokazování k šířce komunikace, tedy ani vyžadovat odborné vyjádření (§ 127 o. s. ř.), ani provádět ohledání na místě (§ 130 odst. 2 o. s. ř.). Nic takového ostatně stěžovatelka v řízení před krajským soudem nenavrhla. Krajský soud tedy nepochybil, pokud vycházel z dokumentace Ing. Jurůje.

[16] Podle § 20 odst. 7 vyhlášky č. 501/2006 Sb. *ke každé stavbě rodinného domu nebo stavbě pro rodinnou rekreaci nebo souvislé skupině těchto staveb musí vést zpevněná pozemní komunikace široká nejméně 2,5 m a končící nejdále 50 m od stavby.*

[17] Z dokumentace Ing. Jurůje vyplývá, že účelová komunikace UK7 je v celém svém rozsahu zpevněná a v části přílehlající k nemovitostem stavebníka a stěžovatelky až po severozápadní konec má šířku přesahující 2,5 m. Podmínky citovaného ustanovení tak byly splněny. Není přitom podstatné, že zbývající část zmíněné komunikace směřující k jihovýchodnímu konci nedosahuje požadované šířky. Plně totiž postačí, že ke stavbě existuje řádný přístup alespoň z jedné strany (od severozápadního konce komunikace).

[18] V tomto kontextu je třeba chápat i argumentaci krajského soudu, který vyslovil, že stěžovatelka nemohla být dotčena na svých právech, neboť komunikace je užší než 2,5 m až v úseku za jejími pozemky (zjevně myšleno ve směru od severozápadního konce komunikace). Tento závěr krajského soudu NSS nepovažuje za překvapivý, neboť již správní orgány posuzovaly šířku komunikace v části od jejího severozápadního konce podél pozemku stěžovatelky k pozemku stavebníka. V daném rozsahu komunikace UK7 splňuje požadavky § 20 odst. 7 vyhlášky č. 501/2006 Sb., potřebný přístup ke stavbě je tudíž zajištěn. Zbývající část komunikace není pro posouzení věci podstatná, a proto je uvedený závěr krajského soudu správný. Stěžovatelkou zmíněné usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 29. 5. 2019, čj. 2 As 187/2017-264, č. 3903/2019 Sb. NSS, se týkalo aktivní legitimace navrhovatele při soudním přezkumu opatření obecné povahy. Pro řešenou věc tak není přílehlavé.

[19] K námitkám týkajícím se šířky veřejného prostranství NSS poukazuje na svůj rozsudek ze dne 13. 12. 2022, čj. 10 As 76/2021-49, podle kterého § 22 vyhlášky č. 501/2006 Sb. *nestanoví podmínky pro umísťování staveb na přilehlých pozemcích.* Stěžovatelkou zdůrazňovaná podmínka vyplývající z odstavce 2 daného ustanovení (*Nejmenší šířka veřejného prostranství, jehož součástí je pozemní komunikace zpřístupňující pozemek rodinného domu, je 8 m. Při jednosměrném provozu lze tuto šířku snížit až na 6,5 m.*) se proto na nyní řešenou věc nevztahuje a veškeré související námitky stěžovatelky jsou bezpředmětné. Tento závěr nepovažuje NSS ve vztahu ke stěžovateli za překvapivý, neboť již stavební úřad ve svém rozhodnutí upozornil na to, že § 22 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb. se neuplatní, neboť se nezřizuje žádné nové veřejné prostranství. Na nepoužitelnost daného ustanovení v nyní řešené věci poukázal rovněž stavebník ve svém vyjádření ke kasační stížnosti. Stěžovatelka tak měla možnost na tuto argumentaci reagovat, a proto pro ni nemůže být překvapivá. Krajský soud sice zmíněné ustanovení použil, napadený rozsudek však přesto

pokračování

obstojí, neboť jeho závěr, že příslušná žalobní námitka není spojená s přímým dotčením vlastnického práva stěžovatelky, je správný (byť z jiného důvodu).

[20] Lze tedy uzavřít, že stavba nebyla umístěna ani povolena v rozporu s vyhláškou č. 501/2006 Sb. Ke stěžovatelkou namítanému zásahu do jejích práv tudíž nedošlo.

4. Závěr a náklady řízení

[21] Ze všech uvedených důvodů dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost stěžovatelky není důvodná, a proto ji v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

[22] Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.); žalovanému nevznikly v tomto řízení náklady nad rámec jeho běžné činnosti.

[23] Osoby zúčastněné na řízení by měly právo na náhradu jen těch nákladů řízení, které jim vznikly v souvislosti s plněním povinnosti uložené soudem (§ 60 odst. 5 s. ř. s.); to ale v této věci nenastalo.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 18. dubna 2024

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu